

Термизий ривоят қилган.

يَدِي بَدَحَ أَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَدَّ لَيْلِ لَوْ سَرَّ نَأْ: هُنَّ عُلَّ لِي ضَرَّ لَبَجَ نَبِ دَاغُمْ نَع
لِكْرِ رُبْدِي فَنَعَدَتِ أَلْ دَاغُمْ أَيَكِي صُوًّا: لَأَقَوْفِ، «كُبْحُ أَلْ يِّنِ لِي لَوْ دَاغُمْ أَي»: لَأَقَوْ
دُوَادُ وَبَأْ هَاوَرِ. «كَلَّتْ دَابَعُ نَسُحًا وَكَرُّكُشًا وَكَرُّكَذِي عَيَّنْ أَمُّهُ لَلِ: لَوْ قَتِ عَالِصِ
يَسْئَلُ سَنَلِ أَوْ

Муъоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишининг қўлларидан ушлаб:

«Эй Муъоз, Аллоҳга қасамки, албатта, мен сени яхши кўрурман. Эй Муъоз, мен сенга ҳар бир намоздан кейин «Аллоҳумма аъинний ала зикрика ва шукрика ва ҳусни ибодатика», дейишни тарк қилмаслигингни тавсия қиламан», дедилар».

Абу Довуд ва Насоий ривоят қилишган.

Ушбу ривоятдаги дуонинг маъноси:

«Аллоҳим, менга зикрингни, шукрингни ва ҳусни ибодатингни қилишга Ўзинг ёрдам бергин».

مُوقِي لَمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَدَّ لَيْلِ لَوْ سَرَّ نَأْ: لَأَقَوْ هُنَّ عُلَّ لِي ضَرَّ لَبَجَ نَبِ دَاغُمْ نَع
«أَرُوكَشَ أَدْبَعُ نُوْكَأَ أَلْفَأْ»: لَوْ قَوْيَ، هَلْ لَأَقَوْيَ، هَا قَاسُ وَهَامَدَقُ مَرَّتِ يَحَّ يَلِ صُيَلِ
هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَدَّ لَيْلِ لَوْ سَرَّ لَيْلِ صَدَّ لَيْلِ لَوْ سَرَّ نَأْ: هُنَّ عُلَّ لِي ضَرَّ لَبَجَ نَبِ دَاغُمْ نَع
نَمَّ مَدَقَاتِ أَمَّ كَلَّ رَفْعُ دَقَوِ، أَدَهْ فَلَ كَلَّتَاتِ: هَلْ لَيْ قَوْفِ، هَامَدَقُ تَخَفَتْنَا يَحَّ مَلَسَ وَ
«أَرُوكَشَ أَدْبَعُ نُوْكَأَ أَلْفَأْ»: لَأَقَوْ؟ رَحَّ أَمَّ وَكَبَّ نَدَ

Муғийра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда туравериб, ҳаттоки қадамлари ёки болдирлари шишиб кетарди. Кейин у зотга (бу ҳақда) айтиларди. Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмаинми?» дердилар».

Икки шайх, Насоий ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўқийвериб, икки оёқлари шишиб кетди.

Шунда у зотга: «Сизнинг аввалгию охирги гуноҳингиз мағфират қилинган бўлса ҳам шунчалик такаллуф қиласизми?!» дейилди.

Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмайинми?» дедилар», дейилган.

Камтарликни қаранг!

Шукр қилишга бўлган интилишни қаранг!

Инсониятнинг улуғи, Аллоҳ таолонинг энг севикли Набийси бўлмиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам маъсум – гуноҳ қилмайдиган зот эдилар. Бунинг устига, Аллоҳ таоло у зотнинг олдингию кейинги гуноҳларини – фаразан гуноҳлари бўлса – мағфират қилганини эълон ҳам қилган эди.

Дунёда таҳажжуд намозига эҳтиёжи йўқ битта одам бўлса, ўша одам Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам эдилар. Лекин, шундай бўлса ҳам, таҳажжудни кўп ўқиганларидан оёқлари шишиб кетибди. Бу ҳолга етишдан мақсад битта – шукр қилувчи банда бўлиш.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.